

Verslag Sigmund

Het is dit jaar de zesde keer dat Sigmund meedoet. De Dehler 25CR doet het telkens goed. Snel, hanteerbaar, niet al te diepstekend en vooral niet te hoog voor de Zeelandbrug en de Haringvlietbrug. Alle jaren tot nu toe zijn we in de top drie geëindigd, dus dit jaar gaan we weer eens winnen!

Althans dat is ons voornemen voor we weten wat voor weer we krijgen. En de verwachtingen zijn niet best: veel wind en veel regen.

Nu zijn we op voorhand in het nadeel, op een kleinere lichtere boot krijgt de bemanning veel meer op zijn falie van weer en wind, dat hebben we ook vorig jaar ervaren. Op de Zoef, een Beneteau First 21 na zijn we de kleinste boot. Blijkbaar is dat een trend: de gemiddelde boot in de Duotocht wordt groter en groter.

Toch beginnen we vol goede moed:

Kort voor de start kocht ik nog een PVC zeiljas. Echt waterdicht, ook voor damp van binnenuit. Daar heb ik veel plezier van gehad!

Jammer is het dat de tocht door de stremming in Middelburg en de windwaarschuwing moet beginnen met een soort aanbrengrtocht naar Wemeldinge. De sluis in Hansweert wacht op alle boten. Pas bij de Postbrug hebben we eigenlijk een soort herstart.

De Oosterschelde op, want het is opkomend water! We hadden al bekeken dat het slim zou zijn het oostelijke deel van de Oosterschelde eerst "af te werken". Op de terugweg zou het waarschijnlijk nog een stuk harder gaan waaien en dan zou het veel lastiger worden. Eigenlijk sloopte dat stuk naar de Zilverput ons al flink. Voor ons een rottige koers met onrustig water. Maat Martin werd er zeeziek van en ik moest dus noodgedwongen veel energie verdoen.

In de geul naar Tholen liepen tegen de gewoonte in vast. Maar het bleek dat we al over de nieuwe havenlijn waren dus de motor kon ons er af duwen. Van de sluis naar Gorishoek, even naar binnen en door naar de Dortsman. Alles met flinke snelheid, een rif in het grootzeil, in het aardedonker en met ongemakkelijke golven.

De ochtend bracht een paar uur regen. Van Betonhaven naar Burghsluis gewoon via de Hammen gedaan. We waren er bijna even snel als de Umoya die via het Oliegeultje gegaan was. De regen, doorwaakte nacht, het vermoeiende zeilen, de herinnering aan het rotweer van een jaar eerder en de verwachting dat het er niet beter op zou worden gaven me al vroeg een grote mentale dreun. Meedoen voor de winst was niet te doen, sterker nog ik had het idee dat ik in de buurt van Numansdorp gewoon zou stoppen!

We verschoven de focus naar doorvaren, alleen verplichtingen voldoen en heelhuids aankomen. Na Stavenisse en St.Philipsland namen we wat relatieve rust op de Grevelingen. Halve wind op de fok is het tijd om te koken, we gaan via de Hals op weg naar het verplichte rondje Hompelvoet. De Sigmund beschikt niet over een cardanische kookgelegenheid en ik hou vol dat je elke dag een fatsoenlijke warme maaltijd moet eten. Liefst ergens in de middag, zodat je alles "af" hebt, ook het opruimen en de afwas ruim voordat de avond begint.

Op het menu: een eenpans maal met uitgebakken chorizo, flink veel ui, diepvries "gegrillde groenten" en linzen. Het is al jaren een vast item bij de Duotocht maar nu pakt hij niet zo goed uit. Mogelijk had ik toch gewoon de duurdere Bonduelle-groenten moeten nemen, in plaats van het huismerk? Niettemin eten we natuurlijk alles op.

Dat is maar goed ook want we krijgen een uur later een enorme bui over ons heen. Aan de noordwestkant van de Hompelvoet naar Ouddorp varen we met een noodgang plat voor de lap zo hard dat je hoopt niet te hoeven gijpen. Even later verschijnen twee regenbogen.

We zien de Sound of Silence vlak bij die pot met goud varen! Goed inzoomen...

Het grootzeil van de Sigmund wordt ook goudkleurig.

Aan de wind gaat het derde rif er ook een tijdje in en even later weer uit. We kunnen in Bru nog door de sluis en gaan slapen in de Visserijhaven. Gewoon een goede nacht slapen! Daar knappen we van op.

De sluizen gaan vlot. We zwaaien nog naar de Zoef bij de Volkeraksluis. Die ligt daar met materiaalpech en kan niet verder, hebben we al gelezen op de appgroep. We hadden de afgelopen dagen al vaak tegen elkaar gezegd dat die het pas moeilijk zouden krijgen. Daarbij vergeleken is de Sigmund een heus jacht!

Met flinke wind mee zijn we rap bij onze volgende verplichting Strijen-Sas. Daar hebben we stroom mee de Kil en de Oude Maas af. Saai op de motor. De dag en de mijlen vliegen voorbij! Onderweg heb ik de bonen al schoongemaakt en de hele santenkraam voorbereid. In Rhoon hoeven we niet te zijn, maar we nemen er de tijd even rustig weer te koken. Dan kan het tij op het Spui alvast lekker op gang komen. De havenmeester is allervriendelijkst en vindt het best als we voor het kantoor gaan liggen. We maken gelijk gebruik van WC, benzinestation en afvalcontainer. Nuttige stop.

Deze maaltijd is een topper! Simpel, smakelijk, voedzaam, best gezond. Een flinke hoeveelheid verse sperziebonen koken in een grote pan, na een minuut of zes AH Verse pasta "ravioli ai funghi porcini" (eekhoorntjesbrood) erbij. Nog zes minuten koken, afgieten. Flinke hoeveelheid (half potje) groene pesto erbij. Op je bord strooikaas erover. Lekker.

Met veel stroom mee is het kruisen op het Spui een soort feestje. Lange slagen. Valt de wind even weg achter de bomen dan sjees je toch gewoon door over de grond. Flinke buien komen over, met spectaculaire luchten. Ook in Blinckvliet krijgen we een vriendelijk ontvangst.

Op het Haringvliet verwachten we veel wind maar dat valt reuze mee. We verspillen geen tijd aan punten want we willen zo ver mogelijk komen. In de avond blijkt dat we de verwachting niet goed bekeken hebben, want we zijn verrast door de flink aantrekkende en enigszins ruimende wind. Op het Volkerak werken we ons een hoedje met de wind recht tegen... en zijn net op tijd over de havenlijn van de Steenbergse Vliet. We leggen pas na 22uur aan in de Schapenput!

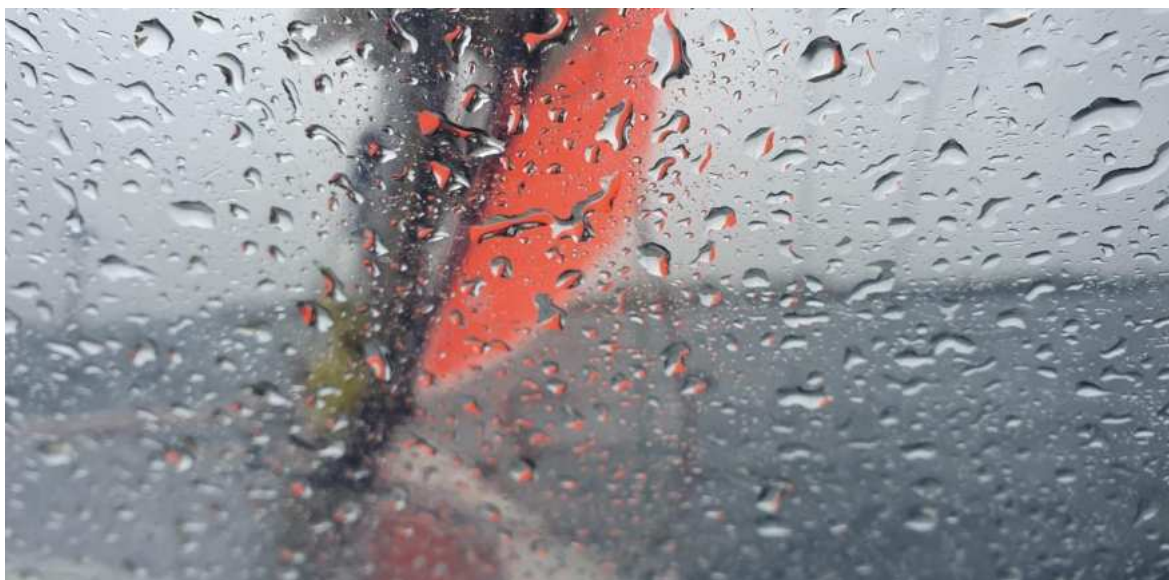
Na weer een nacht goed slapen zijn we almaar fitter. We zijn nu echt ingeslingerd. Dus we worden enigszins overmoedig: we gaan punten halen! Rondje Noordplaat gaat als de bliksem. Oude-Tonge blijkt echter een slecht idee. Door de harde wind op de kust is ligt er heel veel waterplant in het geultje. Kruisen in een heel smal geultje gaat doorgaans uitstekend met de Sigmund, maar niet met

enkele kubieke meters plant aan kiel en roer! We moeten zeker drie keer de motor starten om achteruit de planten er af te varen, anders zijn we compleet stuurloos.

Wat een snelle schutting door de Krammersluis! Het lijkt wel of ze daar een andere procedure hebben? We hebben nauwelijks tijd om een boterham te smeren en op te eten. We voorzien dat daar niet veel meer van gaat komen op de Oosterschelde. Het zal stevig gaan waaien. Drie reven en stormfok en wind en stroom tegen. Stroom tegen klinkt slecht maar in dit geval was het prima, want het scheelt golven.

In onze overmoed plannen we nog punten halen in het rondje om de Vondelingenplaat en het trio Colijnsplaat-Kats-Goese Sas. Dat is er niet van gekomen. Bij de Zeelandbrug was de Oosterschelde een soort van ziedend, we moesten zelfs de stormfok reven.

Het klinkt raar als je zo veel moeite moet doen om er te komen, maar eigenlijk vluchten we Kats in. Het is alweer in de middag, dus we gaan er eens goed voor liggen om te koken en te eten. Bij gebrek aan verhalen over tactische beslissingen en slim zeilen doe ik ook deze maaltijd uit de doeken:

Grote braadpan: ui bakken, verse rode peper erbij (een hele!), een blikje SMAC in stukjes even meebakken (doe ook even de Monthly Python kreet), een zak Mexicaanse bonenschotel erbij, blikje uitgelekte mais, blikje uitgelekte kidneybonen. Alles goed opwarmen. Serveren met Dorito Nacho Cheese Tortilla chips erbij.

Ook deze maaltijd is een blijver aan boord. Vergeet die peper niet, sambal erin is minder lekker....

We laten de punten liggen en nemen de gelegenheid nog met daglicht het Veerse Meer op te gaan. Aan de hoge wal gaat het zeilen prima, zware vlagen weliswaar maar nauwelijks golfslag. Weer komen we precies op tijd bij de sluis. Met Joanna, Massimo en Umoya gaan we het Veerse Meer op.

Na de sluis volgt een kruisrak naar Oranjeplaat. Joanna haalt ons heel langzaam in. Datzelfde stuk wil ik weleens met 3bft proberen, kijken hoe dan de snelheidsverschillen zijn. Waarom doen we eigenlijk Oranjeplaat aan? Misschien wel gewoon omdat het leuk is... dat je ineens in volkomen windstilte achter de bomen ligt en dan een enorme vlaag er tussendoor!

Het rondje Haringvreter is verplicht en zo gepiept. Het valt op dat Joanna ineens nauwelijks nog gang heeft, de zeilen staan er slapjes bij. Later bleek dat de “quiche net uit de oven” was, ze zaten te eten want ze gingen nog even punten halen op de Westerschelde! Terechte winnaars!

Alweer een nacht slapen! In Middelburg doen we even negen uur slaap en we zijn dus geheel niet moe als we in Vlissingen aankomen. Eigenlijk zijn we er beter aan toe dan bij de start. Jammer dat het weer zo regent, ik mis de gezelligheid van bier en hapjes en grote verhalen in de kuip. De uitreiking en de mosselmaaltijd maken dat dan weer goed..

Wat hebben we ervan geleerd? Dat de Sigmund een taaie rakker is. Dat je zo'n stormfok maar weinig gebruikt, maar er dan ook echt blij mee bent. Dat we bij deze omstandigheden er goed aan doen onze ambities te verminderen. Aankomen zonder schade aan mens en machine, daar gaat het dan om. Dat het toch gewoon minder leuk is met zulk weer. Dat een echt waterdicht pak onmisbaar is. Dat we goed moeten inslingeren vòòr de start. Dat je ook uitgerust kunt aankomen bij de finish. Dat je veel minder eet als je gewoon je nachten slaapt.

Dat we er volgend jaar weer bij zullen zijn en we dan weer eens leuk over zee willen.

Organisatie en deelnemers bedankt! Het was in ieder geval gezellig.

